

Slunečnice – co oči nevidí

Kvítku, slunce, můj,
hezky rozkvétej,
o lásce slepě
světu povídej.

Celý den se otáčíš,
tak, jak slunce píská,
hřeje do tváří,
ohřívá líčka.

Pole plné kamarádů
kolem sebe máš,
a barvu nejkrásnější
ze všech nosíváš.

Když sedím tady na poli
a povídám si s tebou,
je to jediný čas,
když jsem sama sebou.

To, co oči nevidí, nebolí,
co to znamená?
Třeba jen to,
že existuje láska nevěrná.